

Какъ сега да гледамъ сълзи да проливашъ
 Денъ и нощъ, дъщице, кезъ да си почивашъ?
 Твоа-та постелка отъ сълзи прогнила
 Тжй кога е, пиле, какъ да нь ми си мила?
 Мила ми си, дъшо, мило ми си пиле!
 Твой-тѣ бистри сълзи злѣ ма сж раниле.
 По малко ма тежѣтѣ хорски лоши дъми,
 Но твой-тѣ сълзи капѣ-жѣтѣ катѣ крошѣми.
 Мене си забравихъ тебе да жалѣ-ж,
 И не са надѣвамъ че щѣ оживѣ-ж.
 Ако непечатѣ-ж твой-тѣ черны очи,
 Сж огненнѣ цѣлѣвкѣ сълза да нь искочи.

Сжщо като Гръцкѣ-тж.

Черны очи имашъ, моме, и росѣ косѣ,
 Междѣ двѣ-тѣ нѣнки, моме, еднѣ лѣнѣ
 златѣ.
 А да ми харижешъ, м. тжжъ лѣнѣ злѣтѣ,
 Катъ робѣ щѣ слѣгѣвамъ м. на твой-тѣ врата.